

[Statsministeren.]

spørgsmålet om folkekirkens midler. Her må jeg indskrænke mig til at sige — og det vil jo i hvert fald også være det ærede medlem hr. Fibiger bekendt —, at stillingen i kommissionen har været den, at der ikke har kunnet opnås enighed om en ændring af den nugældende grundlovs bestemmelse på dette punkt. Men der er jo ikke noget i vejen for, at dette spørgsmål også kan rejses i det udvalg, der nu iøvrigt skal se på forslaget.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen meddelte i går, at han gentagne gange havde efterlyst paterniteten til forslagets bestemmelse om afgivelse af suverænitet til mellemfolkelige organisationer under visse, strenge betingelser. Jeg erindrer ikke at have hørt en sådan efterlysning under kommissionens arbejde. Men på den givne foranledning skal jeg gerne prøve på at orientere det ærede medlem, og hvem der ellers måtte være interesseret i at stoppe kilderne til en agitation mod denne bestemmelse.

Som det ganske klart fremgår af kommissionens betænkning, er en tilsvarende bestemmelse indsat i andre demokratiske forfatninger de senere år. Den er foreslået af kommissionens særlige sagkyndige på dette område. Den er simpelthen en følge af den udvikling, der — især siden krigen — har fundet sted i Europa. Vi føler det som en nødvendighed at kunne tilslutte os dette samarbejde mellem frie demokratiske stater til udbygning af vor sikkerhed og vort økonomiske fremskridt som et uafhængigt land.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at med den store interesse, det ærede medlem har for USA, har det ærede medlem sikkert læst bilag 7 til kommissionens betænkning. Han vil heri have set, at Den interparlamentariske Union på sin kongres sidste sommer foreslog en bestemmelse om afgivelse af suverænitet indsat i de enkelte landes forfatninger. Særligt vil det have interesseret, tror jeg, det ærede medlem at se, at forslaget ikke blev fremsat fra amerikansk side. Tværtimod hørte de amerikanske delegerede til dem, der undlod at stemme om resolutionen! Jeg vil formode, at disse oplysninger, hvis de er nye for det ærede medlem, vil få ham til at ændre indstillingen på dette punkt.

Blandt de spørgsmål, der også berørtes i går, var den nye censurparagrafs affattelse

og denne paragrafs betydning for teatercensuren opretholdelse. Jeg må i denne forbindelse henholde mig til de tilforordnede juridiske professorers udtalelse i kommissionen. Herefter kan teatercensuren oprettholdes uanset den nye affattelse. Men det synes jo imidlertid, som om der her foreligger et problem, som nærmere må belyses i det kommende udvalg.

I forbindelse med sin omtale af den foreslåede bestemmelse om arbejdsretten var det ærede medlem hr. Hans Hedtoft inde på, at denne paragraf, hvorom der nu er opnået enighed, må ændres ved den næste forfatningsrevision. Jeg må tilstå, at denne udtalelse undrede mig adskilligt, men det hænger vel sammen med, at jeg i min lille verden koncentrerer mig først og fremmest om at medvirke til, at det forslag til ændringer, som nu foreligger, bliver det bedst mulige. Og min tanke er overhovedet ikke nået til den tid, da en revision af den grundlov, som endnu ikke er vedtaget, skal finde sted.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen omtalte i går, at partiet venstre — det parti, jeg tilhører — skulle have modtaget 400 000 kr. fra storindustrien til brug for partiets agitation. For at tavshed ikke skal misforstås, må jeg svare, at jeg i denne forbindelse helt skal se bort fra, hvorvidt det ærede medlem er den rette til at rejse spørgsmålet om partiernes finansiering. Jeg skal indskrænke mig til at konstatere min overraskelse over, at partiet venstre skulle være så velhavende. Jeg kan berolige det ærede medlem med, at dette ikke er tilfældet. Jeg skal tilføje, at langt den overvejende del af de midler, partiet disponerer over, kommer ind i form af fem- og tikronesedler, og de løber desværre ikke op i de fantasital, der er nævnt.

Må jeg derefter sige et par ord om de udtalelser, der er fremsat her i dag. De ærede medlemmer hr. Rasting og hr. Thestrup udtalte bekymring over, at rigsretten i fremtiden skal bestå af samtlige medlemmer af Højesteret og et antal af rigsdagen valgte medlemmer, samtidig med at det er rigsdagen, der rejser tiltale mod ministre for ders embedsførelse. Det ærede medlem hr. Thestrup mente, at man kunne erstatte det folkevalgte element af rigsretten med landsretternes præsidenter og nogle juridiske professorer. Jeg må tilstå, at denne tanke kan jeg ikke gå ind for. Det er for